

szczyt w imieniu mego Rządu zaproponować Waszej Ekszelencji następujące Porozumienie:

1. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oświadcza, że sery miękkie bez twardej powłoki, w opakowaniu oryginalnym, nazwane „Epoka”, „Primula”, „Karvi”, pochodzące i przychodzące z Norwegii, będą korzystały ze stawki celnej ustanowionej Protokołem Taryfowym polsko-finlandzkim z daty 16 lipca 1936 r. dla serów miękkich bez twardej powłoki zwanych „l'Avenir”, „Valio”, „Windjammer”, „Merkur”, „La Fayette” i „Koskenlaskija” (pozycja 128 z p. 4 polskiej taryfy celnej).

2. Porozumienie niniejsze będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Oslo możliwie jak najprędzej.

Wejdzie ono w życie 15 dnia od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywało tak długo jak powyższy Protokół taryfowy polsko-finlandzki.

Byłbym obowiązany Waszej Ekszelencji za zakomunikowanie mi, czy Rząd Polski przyjmuje zaproponowane Porozumienie“.

Potwierdzając odbiór powyższej noty, mam zaszczyt podać do wiadomości Pana, że Rząd Polski przyjmuje Porozumienie zaproponowane w tej nocie.

Zechce Pan, Panie Ministrze, przyjąć za pewnienie mego wysokiego poważania.

Szembek

J. E. Pan Niels Christian Ditleff
Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny
Norwegii
w Warszawie.

nes, j'ai l'honneur, d'ordre de mon Gouvernement, de proposer à Votre Excellence l'Arrangement suivant:

1) Le Gouvernement de la République de Pologne déclare, que les fromages à pâte molle sans croûte dure en emballage original nommés „Epoka”, „Primula”, „Karvi”—de provenance et d'origine norvégiennes bénéficieront du droit de douane établi par le Protocole Tarifaire polono-finlandais en date du 16 juillet 1936 pour les fromages à pâte molle sans croûte dure nommés „l'Avenir” „Valio”, „Windjammer”, „Merkur”, „La Fayette” et „Koskenlaskija” (position 128 ex p. 4 du tarif douanier polonais).

2) Le présent Arrangement sera ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Oslo aussitôt que faire se pourra.

Il entrera en vigueur le 15-ème jour à partir de la date de l'échange des instruments de ratification et restera valable aussi longtemps que ledit Protocole Tarifaire polono-finlandais.

Je serais obligé à Votre Excellence de vouloir bien me faire connaître, si le Gouvernement Polonais accepte l'Arrangement proposé.”

En vous accusant réception de ladite note, j'ai l'honneur de porter à Votre connaissance que le Gouvernement Polonais accepte l'Arrangement proposé dans cette note.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

Szembek

S. E.
Monsieur Niels Christian Ditleff
Envoyé Extraordinaire et Ministre
Plénipotentiaire de Norvège
à Varsovie.

429

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1937 r.

o sposobie kwalifikowania urzędników państwowych.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 737) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Kwalifikowanie urzędników państwowych obejmuje sporządzanie corocznych ocen kwalifikacyjnych i prowadzenie list kwalifikacyjnych.

(2) Kwalifikowaniu nie podlegają: 1) urzędnicy, zajmujący stanowiska kierownicze, które określa Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwą władzą naczelną, w biurach Sejmu i Senatu — Marszałek Sejmu bądź Mar-

szalek Senatu, w Kontroli Państwowej — Prezes Najwyższej Izby Kontroli, 2) urzędnicy pozostający w stanie nieczynnym oraz 3) urzędnicy i praktykanci, którzy z jakiegokolwiek powodu nie pełnili służby dłużej niż 6 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

§ 2. (1) Ocena kwalifikacyjna składa się z opinii wydanej przez osobę, powołaną do sprawowania bezpośredniego nadzoru służbowego, i z opinii drugiej, wydanej przez osobę wykonującą nadzór pośredni; w przypadkach, gdy w myśl tej zasady przełożonym pośrednim, powołanym do wydania drugiej opinii, byłby minister, ocenę kwalifikacyjną stanowi jedna opinia bezpośredniego przełożonego. Ocenę kwalifikacyjną dla urzędników, których bezpo-

średnim przełożonym jest minister, stanowi opinię ministra.

(2) W zakresie umiejętności fachowych oprócz opinii przełożonych służbowych (ust. (1)) wydaje fachową opinię urzędnik, posiadający odpowiednie wykształcenie fachowe, który z ramienia władzy przełożonej sprawuje nad kwalifikowanym nadzór w sprawach związanych z jego specjalnością. Przepisu tego nie stosuje się w przypadkach, gdy przełożeni służbowi lub jeden z nich posiadają takie wykształcenie fachowe jak kwalifikowany.

(3) Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego zajdzie z jakichkolwiek powodów (przeniesienie, delegacja, choroba itp.) zmiana osób, wykonujących nadzór bezpośredni lub pośredni nad kwalifikowanym, powołane do wydania opinii są te osoby, które w danym roku sprawowały nad nim nadzór przynajmniej przez sześć miesięcy. Te zaś osoby, które wykonywały nadzór służbowy krócej, niż sześć miesięcy, a dłużej niż trzy miesiące, powinny na żądanie przełożonych służbowych (ust. (1)) wydać krótką opinię w zakresie w jakim kwalifikowany dał się poznać.

(4) Opinie, przewidziane w ust. (2) i (3), będą brane pod uwagę przy wydawaniu opinii przełożonych służbowych (ust. (1)) i będą związane z oceną kwalifikacyjną.

(5) Właściwe władze naczelne wydają dla podległych im działów zarządu państwowego zarządzenia ustalające szczegółowo uprawnienia do wydawania opinii według zasad paragrafu niniejszego.

§ 3. Ocenę kwalifikacyjną ustala się w następujących stopniach:

1) dobra, jeżeli urzędnik (praktykant) pod każdym względem czyni zadość wymaganiom służby i wyróżnia się skutecznym dążeniem do udoskonalenia wyników swej pracy;

2) dostateczna, jeżeli na ogół odpowiada on wymaganiom służby, lecz nie wybija się ponad przeciętną miarę;

3) niedostateczna, jeżeli nie czyni zadość wymaganiom służby.

§ 4. (1) Opinie przełożonych służbowych (§ 2 ust. (1)) powinny w konkluzji podawać stopień oceny kwalifikacyjnej, na który zdaniem opiniującego kwalifikowany zasługuje.

(2) Jeżeli wydane opinie różnią się w stopniu oceny kwalifikacyjnej, wówczas decydująca o stopniu oceny jest opinia osoby sprawującej nadzór pośredni.

§ 5. (1) O niedostatecznej ocenie kwalifikacyjnej władza służbowa zawiadamia pisemnie kwalifikowanego urzędnika, który może wnieść w drodze służbowej odwołanie do kierownika władzy naczelnej; prawo to służy również urzędnikom władz naczelnych.

(2) Kierownik władzy naczelnej lub upoważniony przezeń urzędnik tej władzy rozstrzyga odwołanie po rozważeniu wniosku komisji

(ust. (3)) i w razie uwzględnienia odwołania ustala stopień oceny kwalifikacyjnej.

(3) Komisje do rozpatrywania odwołań wyznacza kierownik władzy naczelnej spośród podległych mu urzędników. Komisja składa się z przewodniczącego i dwóch członków. Przewodniczącym lub członkiem komisji nie może być urzędnik, który wydał opinię stanowiącą podstawę do ustalenia niedostatecznej oceny kwalifikacyjnej ani też żaden z podległych mu urzędników. W dziale Ministerstwa Spraw Wojskowych przewodniczącymi i członkami komisji mogą być oficerowie, a w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości — sędziowie i prokuratorzy.

(4) O rozstrzygnięciu odwołania władza służbowa zawiadamia pisemnie urzędnika.

(5) Tryb postępowania w sprawach unormowanych w paragrafie niniejszym w stosunku do urzędników biur Sejmu i Senatu ustalają zarządzenia Marszałka Sejmu bądź Marszałka Senatu, w stosunku zaś do urzędników Kontroli Państwowej — zarządzenie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

(6) Przepisów paragrafu niniejszego nie stosuje się do praktykantów.

§ 6. Urzędnik, który otrzymał po raz pierwszy ocenę niedostateczną, powinien być przeniesiony na inne stanowisko służbowe, podlegające nadzorowi innych przełożonych, jeżeli odpowiednie stanowisko w danym dziale służby istnieje, a urzędnik wnieśnie prośbę o to przeniesienie. Przepisu tego nie stosuje się do praktykantów.

§ 7. Listy kwalifikacyjne prowadzą władze naczelne oraz władze bezpośrednio podległe władzom naczelnym. Szczegółową właściwość do prowadzenia list kwalifikacyjnych ustalają władze naczelne.

§ 8. Prezes Rady Ministrów wydaje szczegółowe instrukcje o sposobie sporządzania ocen i sposobie prowadzenia list kwalifikacyjnych oraz ustala wzory odpowiednich formularzy, z uwzględnieniem odrębności zachodzących w poszczególnych działach zarządu państwowego i rodzajach służby. Instrukcje takie dla biur Sejmu i Senatu wydają Marszałek Sejmu bądź Marszałek Senatu, a dla Kontroli Państwowej — Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

§ 9. (1) Lista kwalifikacyjna oraz wszystkie dokumenty i czynności związane z kwalifikowaniem mają charakter poufny.

(2) Osoby, wydające opinie kwalifikacyjne, mają pod rygorem odpowiedzialności służbowej przestrzegać sumiennosci i bezstronności w ich formułowaniu.

§ 10. Przepisów rozporządzenia niniejszego nie stosuje się do Szefa i urzędników Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*